

kan straffes med fængsel i 6 år eller derover, eller en forsætlig overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13, og som kan medføre fare for menneskers liv eller velfærd eller for betydelige samfundsværdier, jf. lovforslagets § 2, nr. 9.

Efter den foreslåede bestemmelse er det bl.a. en betingelse for at iværksætte forstyrrelse eller afbrydelse af radio- eller telekommunikation, at der er afgørende grunde til det med henblik på at forebygge f.eks. en terrorhandling. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor der foreligger konkrete oplysninger om, at et terrorangreb kan være nært forestående i et bestemt område.

Endvidere vil bestemmelsen i helt særlige tilfælde kunne anvendes, hvor der ikke foreligger sådanne konkrete oplysninger, men hvor der er tale om en begivenhed, som efter en generel vurdering kan indebære en markant øget risiko for f.eks. terrorangreb. Der kan bl.a. være tale om besøg af særligt udsatte udenlandske statsoverhoveder mv., som f.eks. skal optræde offentligt i forbindelse med taler til offentligheden, og hvor politiet finder, at den fornødne beskyttelse alene kan etableres ved midlertidigt at afbryde radio- eller telekommunikationen i et område.

Den foreslåede bestemmelse tager navnlig sigte på forebyggelse af terrorhandlinger, men bestemmelsen er ikke begrænset til at angå terror. Når betingelserne for at iværksætte indgrebet i øvrigt er opfyldt, kan politiet forstyrre eller afbryde radio- eller telekommunikation med henblik på at forebygge anden alvorlig kriminalitet, der kan straffes med fængsel i 6 år eller derover, f.eks. retsstridige forstyrrelser i driften af almindelige samfærdselsmidler mv. eller gidsels- og kidnappingsituationer.

Det foreslås endvidere, at kompetencen til at træffe bestemmelse om forstyrrelse eller afbrydelse af radio- eller telekommunikation skal henhøre under retten.

I kendelsen bør anføres det område, som indgrebet angår, og de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt. Den nærmere afgrænsning af området vil bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, og området for den konkrete forstyrrelse eller afbrydelse af radio- eller telekommunikation må fastlægges på baggrund af de forhold, som begrundet vurderingen af, at der f.eks. er en markant øget risiko for et terrorangreb i det pågældende område. Det forudsættes, at udstrækningen af det pågældende område – i overensstemmelse med almindelige principper om proportionalitet – skal være så begrænset som muligt. Udstrækningen af det pågældende område må også konkret ses i lyset af de tekniske forhold, herunder frekvens, sendeeffekt og antenneforhold. Medmindre helt særlige omstændig-

heder gør sig gældende, vil der efter Justitsministeriets opfattelse ikke være grundlag for at forstyrre eller afbryde radio- eller telekommunikation udover et område med en radius af nogle hundrede meter.

Endvidere bør det i kendelsen fastsættes, inden for hvilket tidsrum indgrebet kan foretages. Den foreslåede bestemmelse indeholder ikke en absolut grænse for, hvor lang tid en forstyrrelse eller afbrydelse af radio- eller telekommunikation kan foretages, men det forudsættes, at dette tidsrum – i overensstemmelse med almindelige principper om proportionalitet – skal være så kort som muligt. Medmindre helt særlige omstændigheder gør sig gældende, vil der efter Justitsministeriets opfattelse ikke være grundlag for at fastsætte et længere tidsrum end nogle timer.

Der vil kunne opstå situationer, hvor det er nødvendigt for politiet at forstyrre eller afbryde radio- og telekommunikation uden først at skulle afvente retskendelse. Dette kan f.eks. tænkes at være relevant i en situation, hvor politiet har behov for øjeblikkelig at forstyrre eller afbryde radio- eller telekommunikation i et bestemt område.

Det foreslås på den baggrund, at politiet uden retskendelse kan forstyrre radio- eller telekommunikation i tilfælde, hvor formålet med indgrebet ville forspildes, hvis politiet skulle indhente en retskendelse. Det foreslås endvidere, at politiet hurtigt skal forelægge spørgsmålet om godkendelse af indgrebet for retten, og at rettens afgørelse i disse tilfælde træffes under de samme processuelle garantier som ved den forudgående forelæggelse for retten.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at der – på samme måde som når det gælder indgreb i meddelelsseshemmeligheden – ved indgreb i form af forstyrrelse eller afbrydelse af radio- eller telekommunikation bør ske advokatbeskikkelse. Navnlig hensynet til, at der for retten kan foregå en kontradiktorisk forhandling, der sikrer, at argumenterne såvel for som imod iværksættelse af det pågældende indgreb fremføres i retten, taler for, at der sker advokatbeskikkelse. Dette gælder, selv om der er tale om en større personkreds, der – uden at have forbindelse til den konkrete forbrydelse – af tekniske årsager bliver omfattet af indgrebet.

Hensynet kan efter Justitsministeriets opfattelse tilgodeses ved, at der beskikkes en advokat for den samlede gruppe af personer, som omfattes af indgrebet.

Det foreslås på denne baggrund, at der, inden retten træffer afgørelse efter den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 791 c, skal beskikkes en advokat, som skal have lejlighed til at udtale sig.